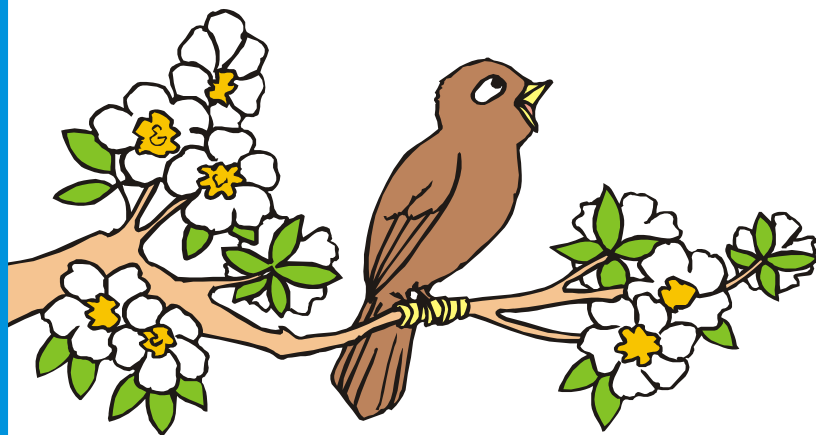

BŘEZEN 2002

PUCLÍK

ČÍSLO 15

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

ÚVODEM...

I když to teď zrovna venku moc nevypadá, máme tu zase jaro. Podle mnoha různých průzkumů ho lidé považují za nejkrásnější roční období, protože pro mnohé z nás je vidina sluníčka, tepla a rozkvetlé přírody příjemnější než zámž, mráz a fujavice. S velkou radostí proto odhazujeme čepice, šály a palčáky a usilovně přemýšlíme, kam jsme loni schovali naši oblíbenou koloběžku.

Za skutečné svátky jara jsou považovány Velikonoce, které letos prožijeme opravdu velmi brzy – hned v první dubnový den. Spolu s nimi nás také čekají poslední letošní vedlejší prázdniny – další budou až ty letní. Proč jsou letos Velikonoce tak brzy, co je to vůbec za svátky, jak souvisejí s jarem, jaké zvyky a pověry se k nim vážou – to všechno se dovíte v tomto čísle Puclíka. Přiblížíme vám i některé informace o vlivu jara na člověka a přírodu a samozřejmě se setkáte i se spoustou dalších zajímavostí.

V nadcházejícím období mnohé z vás čekají různé exkurze, které se většinou v zimě nedají uskutečnit. Proto vás znovu vyzýváme – nenechávejte si své zážitky pro sebe, ale podělte se prostřednictvím Puclíka s ostatními o zajímavé příhody, které jste při nich zažili.

Přejeme vám příjemné počteníčko a krásné a slunečné Velikonoce i velikonoční prázdniny.

UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **28.-29. 3. 2002** Velikonoční prázdniny
- **1. dubna 2002** Velikonoční pondělí
- **6. dubna 2002** Návštěvní den v učebně výpočetní techniky
- **18. dubna 2002** Příjímání pohovory do specializované třídy zaměřené na výpočetní techniku
- **18. dubna 2002** Filmové představení **Vertical limit**
- **22. dubna 2002** Příjímání zkoušky na střední školy

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Příznivce a vyznavače Internetu určitě potěší zpráva, že se rychlost připojení naší školy k této mezinárodní počítačové síti po roce opět zvýšila na dvojnásobek – nyní tedy společně s ostatními členy Hejkal-Netu disponujeme rychlostí 256 kb za sekundu.
- Svátek svatého Valentýna a také blížící se jaro rozproudily krev v žilách některým dívkám a chlapcům z vyšších ročníků. Zaláskované dvojice vyhledávají o přestávkách a volných hodinách ta nejromantičtější zákoutí naší školy (šatna ve škole nebo v jídelně, zadní schodiště, průjezd, nebo i normální třída plná spolužáků), aby si vzájemně sdělily své sympatie. Méně romanticky to ale vidí učitelé, kteří mají v těchto místech dozor.
- Atentát na pana učitele Smékala spáchal 1. března v hodině tělesné výchovy Tomáš Prokop z 8.C. Pořádku se mu odpálit míč tak šikovně, že se trefil přímo do milého úsměvu pana učitele. Ten však takový projev náklonnosti nečekal a leknutím málem spolknul píšťalku. Rovněž jeho brýle po nárazu opustily svého majitele a vrhly se střemhlav k podlaze. Když se pan učitel probral z leknutí, ohledal si čenich, jenž naštěstí neutrpěl žádnou větší újmu, na podlaze nahmatal své brýle, které to kupodivu také přežily, a mohlo se v zápase pokračovat. Přesto se nám zdá, že je pan učitel Smékala od té doby mnohem více zádumčivý – asi to musela být opravdu pořádná pecka, která otřásla jeho majestátem.
- Redakce se velice omlouvá Ivě Slonkové ze 7.A a Matrině Střešňákové ze 7.D za opožděné předání odměny za vánoční soutěž o nejoriginálnější ozdobu na stromček. Je nám to opravdu moc líto, ale na druhou stranu – taková vánoční odměna na Velikonoce má také svoje kouzlo.

KAM PO ZÁKLADCE

DO KTERÝCH LAVIC ZASEDNOU OD ZÁŘÍ LETOŠNÍ DEVÁŤÁCI

Únor je pro žáky, kteří chodí devátým rokem do školy, měsícem, během něhož se musejí rozhodnout, kterým směrem se bude ubírat jejich další život. Konec února je totiž zároveň termínem pro odeslání přihlášek na střední školy. To se vlastně týká také žáků pátých tříd, kteří by se rádi od příštího školního roku stali studenty osmiletého gymnázia. Všichni tito pátáci i mnozí devátáci však před sebou ještě mají jednu důležitou událost – přijímací zkoušky, na jejichž výsledku bude záviset, jestli od září skutečně zasednou do lavic právě té střední školy, kterou si vybrali.

Nejlépe jsou na tom asi pátáci, protože pokud se jim nepodaří dostat se na gymnázium nyní, mohou to bez problémů zkusit znovu za čtyři roky z deváté třídy. Devátáci mají zase možnost, pokud se jim nepovede v prvním kole uspět, zkusit štěstí ve druhém kole přijímacího řízení, které některé střední školy uskuteční.

Kam se tedy naši žáci příští rok vydají?

- 35 žáků pátých tříd se pokusí uspět u přijímacích zkoušek do **primy gymnázia**
- největší zájem mezi žáky devátého ročníku je o **gymnázium** – nejvíce přihlášek je do Nového Města na Moravě (19 v prvním kole a 7 ve druhém), několik pak také do Žďáru nad Sázavou (6 v prvním kole a 7 ve druhém) a 4 ve druhém kole do Bystřice nad Pernštejnem
- 15 přihlášek v prvním kole a 18 ve druhém kole směřuje na **žďárskou průmyslovku**
- 10 přihlášek pro první kolo a 11 pro druhé kolo putovalo na **Střední odborné učiliště obchodní a Střední odbornou školu ve Žďáře nad Sázavou**
- podobný zájem je i o **Střední odborné učiliště A. Kolpinga ve Žďáře nad Sázavou** – 10 v prvním a 8 ve druhém kole
- **Střední odborné učiliště strojírenské ve Žďáře nad Sázavou** má 6 přihlášených v prvním a 12 ve druhém kole
- **Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště dopravní v Novém Městě na Moravě** si zvolilo 5 žáků v prvním a 4 ve druhém kole
- 3 přihlášky v prvním a 1 ve druhém kole je na **Střední zdravotní školu ve Žďáře nad Sázavou**
- **Střední odborné učiliště zemědělské v Bystřici nad Pernštejnem** si zvolili v prvním kole 4 žáci a ve druhém 2 žáci
- ostatní střední školy mají v prvním kole maximálně dva zájemce z naší školy, o některé je zájem pouze ve druhém kole opět maximálně do dvou zájemců

Celkem tedy naši školu opustí 96 žáků devátých tříd a jeden žák ukončí školní docházku v osmé třídě. Tito žáci adresovali svoje přihlášky na 30 různých středních škol, což je o 15 škol méně než v loňském roce. Všem držíme palce, aby jim jejich volba vyšla!

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS...

...TENTOKRÁT NAŠICH BÝVALÝCH ŽÁKŮ

V loňském školním roce byly žákyněmi 9.C naší školy a také členkami redakční rady Puclíka, letos jsou obě dvě studentkami prvního ročníku Gymnázia Vincence Makovského v Novém Městě na Moravě – **Jana Pacalová a Jana Michalová**. Využili jsme tedy toho, že se nejvíce devátáků v letošním školním roce hlásí na stejnou školu, a zeptali jsme se jich na několik otázek, které by možná budoucí studenti gymnázia mohly zajímat. Představy o studiu na středních školách bývají totiž někdy značně zkreslené.

Co bylo lepší na základce a co na gymplu?

Na základce bylo méně učení, ale na gymplu je lepší atmosféra, berou nás tam víc jako dospělé.

Na co bylo nejtěžší si zvyknout?

Na přístup učitelů k nám. Musíme se učit z hodiny na hodinu, každý den.

V jakém předmětu máte problémy?

Celkově ve více předmětech, ale hlavně v chemii.

Na základce jste chodily do počítačové třídy, máte možnost pokračovat v informatice?

Ta možnost je malá. Máme dvě hodiny týdně informatiku, ale tam bereme Works, Word a Excel. Programování je jen jako kroužek.

Máte školní časopis?

Nemáme. Můžeme ho dělat, ale na Internetu a máme tak málo času, že bychom to nestihly.

Kde je lepší přístup učitelů – na základní škole, nebo na gymnáziu?

Na gymplu.

Vzpomenete si někdy na dobu strávenou na základce?

Na základku vzpomínáme v dobrém, protože tam byla docela sranda, měli jsme dobrou partu, bylo to dobrý. I na učitele vzpomínáme v dobrém. Ale teď máme hodně nových kamarádů.

Chtěly byste něco vzkázat našim čtenářům?

Učte se, protože na gymplu se vám na to bude líp navazovat, když budete ze základky něco umět.

Rozhovor připravila Michaela Niesnerová, 9.C

MÁTE SPRÁVNĚ VYBAVENÉ KOLO?

Příchod jara s sebou každoročně přináší i zvýšený provoz na silnicích, kam se vydává stále více cyklistů na svých kolech, která mnohdy objevili pod vánočním stromečkem a doposud neměli možnost je vyzkoušet. Často se však setkáváme s cyklisty, kteří jedou na něčem, čemu se možná dalo říct kolo před mnoha lety, ale v současnosti to spíš vypadá jako muzejní exponát, který navíc prošel nějakým válečným konfliktem.

Mnozí cyklisté si neuvědomují, že na správné výbavě a seřízení jízdního kola závisí jejich zdraví a možná i život. Při střetu cyklisty s automobilem nebo stoletou lípou u silnice, například při selhání špatně fungujících brzd, vždycky vítězí ten silnější, a že to není cyklista, to je nám jistě všem jasné. Cyklisté jsou vedle chodců tím nejzranitelnějším prvkem silničního provozu, protože i ten sebe-menší karambol odnášejí takříkajíc na vlastní kůži. Zatímco řidič auta při drobné nehodě truchlí nad škrábancem na laku svého vozítka, cyklista se v takovém případě téměř vždy sbírá ze země a v první řadě kontroluje, jestli je celý a drží pohromadě.

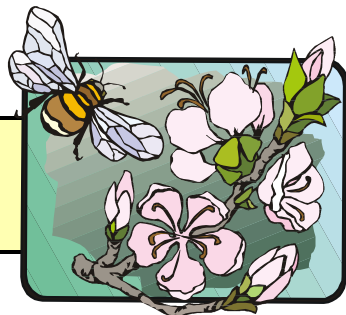
Proto by bylo dobré, abyste dříve, než vyrazíte na silnici, zkontrolovali svoje kolo, jestli má všechno, co je nutné k jeho bezpečnému provozu. Pokud to nezvládnete sami, měli byste požádat někoho zkušenějšího, nebo kolo svěřit odborné firmě, která vám jej zkontroluje a seřídí.

A nezapomeňte na to, že při jízdě po silnici se musíte řídit dopravními předpisy, které platí pro všechny – pro řidiče, chodce i pro cyklisty. Pokud se dopustíte nějakého dopravního přestupku, můžete dostat od dopravních policistů pokutu stejně jako třeba šofér nákladní tatro.

SPRÁVNĚ VYBAVENÉ JÍZDNÍ KOLO

1 – Dvě na sobě nezávislé brzdy; 2 – Jasně znějící zvonek; 3 – Vpředu světlomet bílé barvy; 4 – Přední odrazka bílé barvy; 5 – Zdroj elektrického proudu (minimálně na 1,5 hodiny provozu); 6 – Zadní červené obrysové světlo; 7 – Zadní odrazka červené barvy; 8 – Účinné blatníky; 9 – Oranžové odrazky na obou stranách pedálů; 10 – Oranžové odrazky na paprscích kol; 11 – Účinný kryt řetězu

JARO

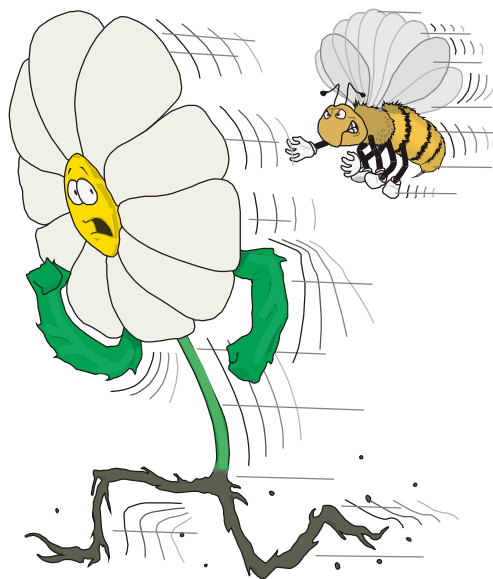
NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROČNÍ OBDOBÍ JE TADY

Je to každý rok stejné – začátkem března začnou dámy vytahovat ze svých šatníků lehké oblečky a statečně v nich mrznou jen proto, že podle jejich názoru je zima už pryč a na jaře se přece sluší nosit lehčí oblečení než v prosinci. Na jaro se těší snad každý, protože je to pravděpodobně nejoblíbenější roční období.

V křesťanském kalendáři se už 24. února objevuje svátek svatého Matěje, který podle pranostiky láme ledy a je pravým opakem svatého Martina, který přijíždí na bílém koni a ohlašuje zimu. Ačkoli křesťanská církev určila v roce 325 za první jarní den 21. březen, připadá tento okamžik každý rok na jiný termín. Země totiž obletí Slunce zhruba za 365 dní a šest hodin, čímž se astronomický začátek jara posunuje vždy o šest hodin dopředu. Přestupným rokem se kalendář srovnává.

Jaro je však také plné protikladů:

- Zemi sice zahřívá nové slunce, ale běda tomu, kdo si sedne na holou zem – nejenže se nastydne, ale podle pověry je na jaře ještě zem plná nebezpečných sil, kterým je lépe se vyhnout.
- Staří lidé toužebně čekají na jaro jako na začátek dalšího roku života, ale statistika neúprosně hovoří o tom, že na jaře nejvíce lidí umírá.
- Na jaře je náladové nejen počasí, ale i lidé. Mnozí lidé na jaře viditelně pookřejí, jiným se ale daří hůř. Psychologové hovoří o jaru jako o období návratu těžkých depresí u lidí, kteří jsou k nim náchylní – psychicky labilní lidé totiž velmi špatně snášejí, když je jaro studené a deštivé.
- Podle statistiky se na jaře stane nejvíce sebevražd – až o 11 procent více než v jiných obdobích roku.
- Na jaře se lidem lépe a snadněji ráno vstává. Bude je nejen světlo, které přichází čím dál dříve, ale také zpěv ptáků, který přes zimu nebyl vůbec slyšet.
- Na jaře prý také mnohem snadněji zhubnou ti, kteří se o to celý rok bezvysledně snaží. Organismus je totiž v této době připraven na celkovou očistu, kterou naši předkové pečlivě dodržovali – od jara do Velikonoc totiž drželi půst.

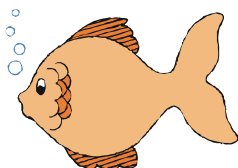

A jak vypadá jaro v přírodě?

Od zimního slunovratu se severní polokoule Země stále více přiklání k Slunci. Leden a únor bývají ještě plně pod nadvládou zimy, ale nakonec přichází jaro – přívál sluneční energie prohřeje vzduch, vodu i půdu. Nejde však jen o příjemný vzestup jarních teplot, důležitou roli hraje i neustále se prodlužující den. S jarem se nám vrací životní optimismus a elán. Také zvířata a rostliny citlivě reagují na prodlužující se den.

RYBY

Ryby strávily zimu v klidu při dně říčních tůní nebo rybníků. Žily ze zásob, které si vytvořily přes léto. Úzkostlivě přitom šetří energií. Jakýkoliv neklid ryby oslabuje. Vyčerpané ryby nemusí zimu přežít nebo jsou s nástupem jara náchylnější k chorobám.

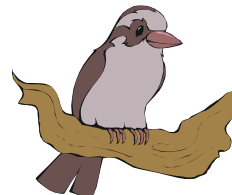
ŽÁBY

Žáby v zimě zmrznou. Před zimou si vytvoří látky, které zabraňují náhlému zmrznutí. Srdce v tuhoucím těle bije do poslední chvíle a pak se zastaví. Žáby zahrabané v listí vydrží teploty kolem mínus 80 stupňů. Na jaře se rychle probudí k životu. Nejprve jim rozmrzne srdce, které začne ihned tepat. Za 24 hodin jsou už žáby většinou čilé a plné života.

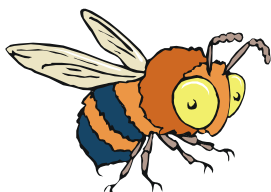
SOJKA

Sojka si na zimu schovala zásoby žaludů a dalších pochoutek. Pamatuje si tisíce skrýší, a dokonce i jejich obsah. Během zimy pak přednostně vyhledává zásoby, které rychleji podléhají zkáze. Na všechny žaludy si ale nevzpomene, a tak na jaře vyklíčí mladé doušky i v místech, kam by se normálně nedostaly.

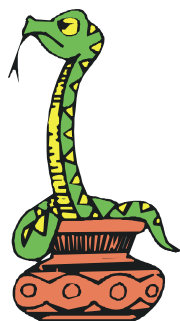
VČELY

Včely strávily zimu v chumlu, aby neztrácely teplo. S prvním jarním sluníčkem vylétnou z úlu, ale svou taktiku ohřívání nezapomenou. Když jejich úl napadnou sršni, včely vytvoří kolem sršně shluk a přehřátím ho tak zabijí – vydrží totiž vyšší teplotu než sršni.

HADI

Hadi zchladili přes zimu svoje těla na pouhé 4°C. Na jaře je pak musí uvést do provozní teploty, což je však pro zimou ztuhlého hada ohrožovaného dravými ptáky a šelmami otázka života a smrti.

KRTEK

Krtek během zimy nespál. Prozradil se čas od času čerstvou krtnou, kterou vyhrnul na zasněžené louce. Na podzim si vytvořil zásoby z žížal, které ochromil kousnutím do nervové uzliny. Žížaly zůstaly živé, ale nemohly se hýbat. Taková zásoba čerstvého masa neuteče ani se nezkazí. Na jaře krtek plynule přejde z konzervované potravy na potravu čerstvou.

HRABOŠI

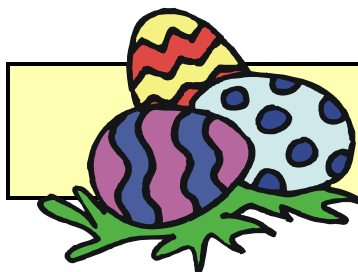
Hraboši strávili zimu pod sněhem. Na podzim se dostatečně vykrmili, takže přes zimu toho moc nepotřebují. Za potravou se z nory vydávají systémem chodbiček ve sněhu, kde je až o 10 stupňů tepleji než venku. Sněhové chodbičky chránily hraboše před zraky dravců – na jaře však tato ochrana mizí a hraboši se před dravci musí mít na pozoru.

JEŽEK

Ježek během zimy sníží svou tělní teplotu z obvyklých 32 na pouhé 4°C. Místo 80 vdechů za minutu vystačí během zimního spánku jen s jediným nenápadným vdechem. Na podzim se stihl pořádně vykrmit, vytvořil si silnou vrstvu podkožního tuku a pak upadl do stavu, který má na první pohled blíže ke smrti než k životu. Ze zimního spánku procítá, až když se mu tělo prohřeje na 20°C. Procítání mu zabere asi 4 hodiny.

VELIKONOCE - SVÁTKY JARA

Velikonoce jsou spojovány s jarem protože opravdu časově spadají do tohoto ročního období. Pohanské národy slavily v tomto období, kdy znovu ožívá příroda, svátky plodnosti. Křesťané v tomto svátku oslavují Kristovo zmrtvýchvstání, které otevírá cestu k životu.

CO MOŽNÁ O VELIKONOCÍCH NEVÍME

Datum Velikonoc

Velikonoce jsou pohyblivými svátky, které připadají na neděli následující po prvním jarním úplňku. Proto mohou být kdykoli mezi 22. březnem až 25. dubnem. Byly vždy oslavou jarního slunovratu, zániku zimy, vítáním jara, probouzení se přírody, víry v obnovení sil a zdraví člověka i domácích zvířat. Velikonoční svátky předznamenávají postní neděle, které vystřídaly masopusty.

Velikonoční týden

Velikonočnímu týdnu se také říká velký, svatý nebo pašijový a každý den má své jméno: Modré pondělí, Šedivé úterý, Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota. Neděle se označuje jako Hod boží velikonoční.

Modré pondělí a Šedivé úterý mělo pouze své názvy a mimo mše svaté se v tyto dny žádné obřady nekonal. Název pro středu – škaredá - prý pochází od toho, že se Jidáš škaredil na Krista. Proto se podle lidové víry nesmí nikdo toho dne mračit, jinak by se škaredil po všechny středy v roce.

Na Zelený čtvrtek se měla jíst zelená strava (špenát, zelí), aby byl člověk celý rok zdravý. Hospodyně toho dne vstávaly časně, aby zameťly dům ještě před východem slunce. Smetí se odnášelo za humna či na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy. Kdo prý snědl před východem slunce pečivo nebo chléb pomazaný medem, byl bezpečný před uštknutím hadů a žihadly vos a sršňů.

Velikonoční týden skončí pondělím, kdy se v českých zemích podle folklórních tradic chodí na koledu spojenou s pomlázkou či „mrskačkou“, přičemž symbolem krásy života jsou vajíčka - kraslice.

Jidáše

Jidáš – velikonoční pečivo z kynutého těsta ve tvaru válečku. Ten symbolizuje provaz, na kterém se oběsil Jidáš. Mohou být i různě motané, mít tvar placky nebo ptáčků.

Beránek

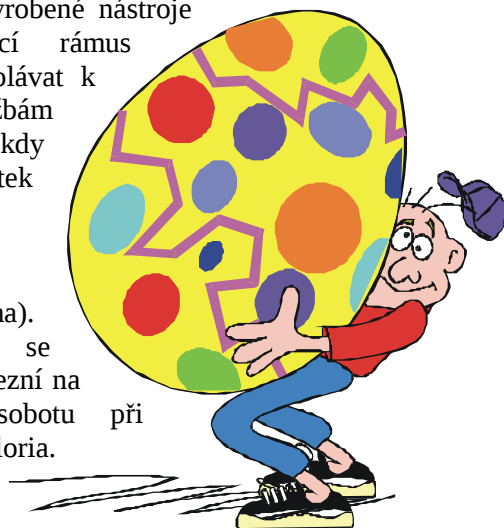
Beránek symbolizuje památku Krista. Ten byl jako nevinný beránek obětován na kříži. V židovské tradici připomíná dobu, než Židé odešli z Egypta.

Kraslice

Kraslice - slovo, které původně označovalo červené velikonoční vejce. Za typické barvy pro Velikonoce (také proto, že bylo možné získat je z přírodních látek) se považují: červená, žlutá, zelená, červenohnědá, hnědá, ale také černá. Barevnými vejci dívky platily za blahodárný akt vyšlehání.

Řehtačky

Řehtačky, ale i klapačky, mlýnky, trakárky a různé doma vyrobené nástroje vydávající rámus mají svolávat k bohoslužbám v době, kdy ve čtvrtek umlkají zvony (odlétají do Říma). Zvony se opět rozezní na Bílou sobotu při zpěvu Gloria.

VELIKONOČNÍ ZVYKY

Barvení kraslic a šlehání dívek pomlázkou spletenou z vrbových prutů patří už k posledním dodržovaným velikonočním zvykům. Malování vajec prý začalo už tehdy, když Ježíš se svatým Petrem chodili po světě a přišli do jednoho statku, kde poprosili hospodyni o kousek chleba. Ta však neměla v celém stavení ani skývu. V tom uslyšela kdákání slepice, seběhla ke kurníku a našla vejce. Upekla ho v teplém popelu a jím nakrmila pocestné. Když odešli, chtěla smést pohozené skořápky, jenže byly zlaté. Časem začala vejce rozdávat na výroční den návštěvy oněch dvou pocestných...

Zahánění myši cepem či ochrana polí svěcenými kočičkami zmizela s většinou dávno zapomenutých obřadů. Mezi kdysi důsledně dodržované veliko-

noční rituály patřila obchůzka za účelem ochrany hospodářství před nájezdy hlodavců. Hlava rodiny musela ráno na Zelený čtvrtek vzít do ruky cep, obejít celé stavení a bít cepem do země, aby se v domě nedržely myši. Údery měly nenasytné hryzalky vyplašit a odehnat od spižíren se zásobami potravin.

Dalším z pozapomenutých velikonočních zvyků je **zapichování větvíček** svěcených jívoových kočiček do okrajů polí. Vedle větvíček se dával do země i malý křížek z třísek, pocházejících z šindele očištěného vysvěceným ohněm. Větvíčka kočiček a křížek z šindele se zasunovaly také za svatý obřázek ve světnici.

MOŽNOSTI ZDOBENÍ KRASLIC

Barvení v cibulových slupkách

Cibulové slupky dáme do hrnce se studenou vodou, do té vložíme čistá vejce a vaříme je deset minut. Obarvená vejce vyjmeme na suchý kousek látky, necháme oschnout a potřeme kůží ze slaniny.

Vyškrabování vajec

Nejprve vejce uvaříme a vložíme je do požadovaného odstínu bar-

vy. Obarvená vyjmeme a dáme oschnout. Na suché vejce opatrně vyškrabujeme hrotem nože, špičkou pilníku či žiletkou vzor, který si předem nakreslíme na papír. Při vyškrabování můžeme i stínovat.

Vejce zdobená slámou

Uvařená, čistá vejce obarvíme na požadovaný tón. Slámu, nejlépe z ječmene, připravíme tak, že ji po délce rozřízneme ostrým nožem nebo žiletkou, pak ji namo-

číme a opatrně přes hedvábný papír přežehlíme. Ze stébel stříháme různé tvary a ty na vejce nalepíme klovatinou. Lepidlo nanášíme štětečkem nebo špendlíkem. Každý kousek slámy pinzetou přeneseme na vejce a přitiskneme měkkým hadříkem.

Malovaná vejce

Štětec namočíme do temperové barvy a otiskujeme ho na vejce v různých barevných k sobě ladících tónech.

VELIKONOČNÍ KOLEDY

K barvení vajec a šlehání se váže mnoho říkanek a koled - tady jsou některé z nich:

Hody, hody doprovody,
dejte vajíčko červený!
Nedáte-li červený,
dejte aspoň bílý,
šak vám slepička
snese zase jiný.

z Čech

Pani kmotra, slyšte chásku,
přicházíme na pomlázku,
opentlené žilky máme,
kdo nám nedá, uhlídáme!
Pani kmotra, nemeškejte
barevná vajíčka dejte.

z Moravy

Dynovačka se čepejí,
ať mi má Andula nevěří,
poženeme se do dveří,
a ze dveří do kuchyně,
a z kuchyně šup do síně:
budeme se šlehat upřímně.

z Chodska

Podle <http://zabava.idnes.cz/velikonoce> zpracovala Pavla Novotná & Ivana Mašterová, 7.C

CVRNKNĚTE SI KULIČKY

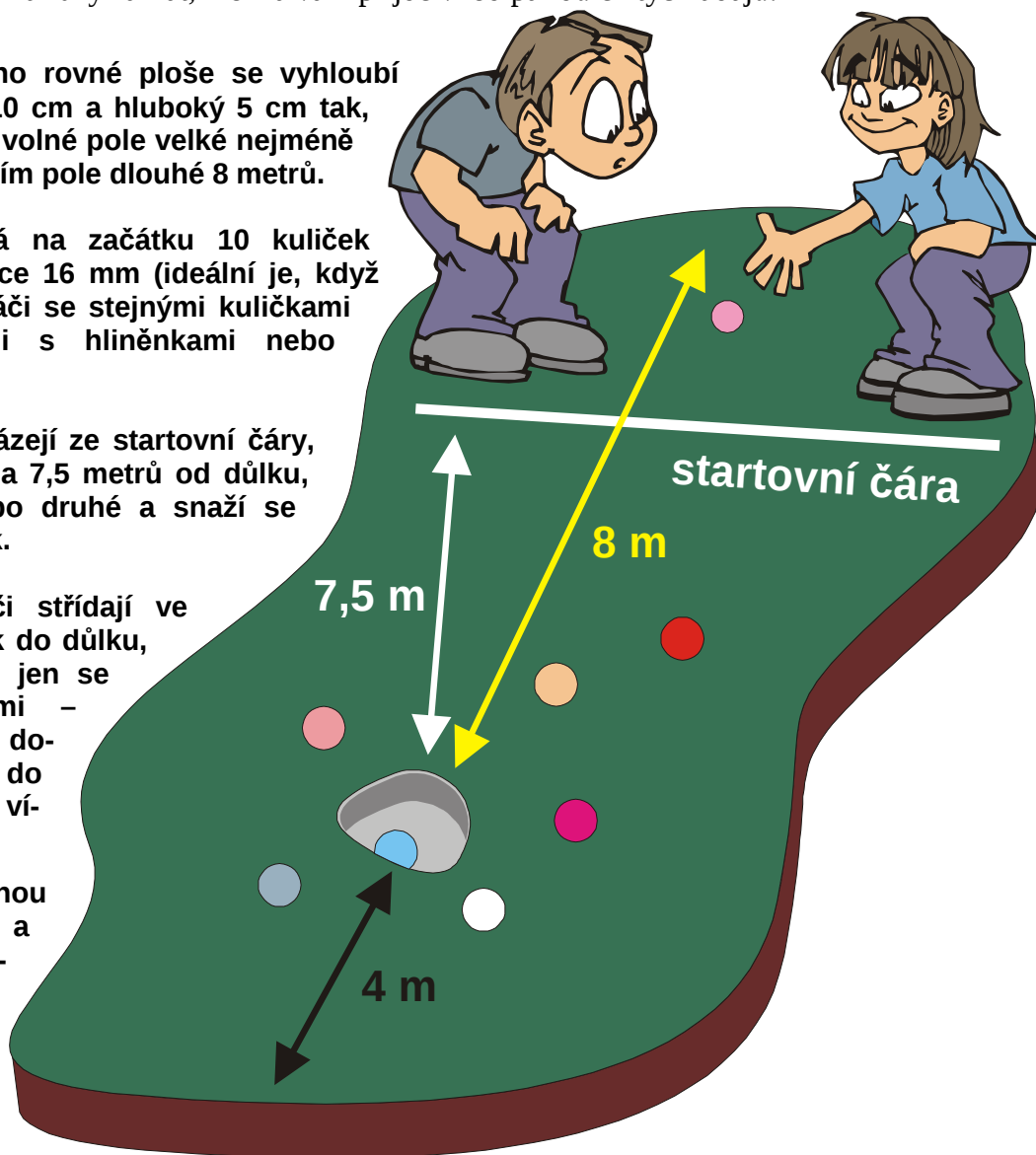
Kuličky – kdysi jedna z nejoblíbenějších her kluků, kteří se dali do cvrnkání hned na začátku jara. Kdo spatřil u vyhloubeného důlku partu kluků, kteří se předháněli ve snaze trefit se co nejpřesněji a obehrát soupeře o jeho kuličky, ten si mohl být jistý, že zima už je opravdu pryč. Dnes už se hraní kuliček vidí opravdu jen velmi zřídka, protože už možná kluci ani pořádně nevědí, jak taková správná hra má vypadat.

Nejčastěji se ke hře používaly kuličky hliněné, které byly levné, a pokud někdo při hře o nějaké přišel, nebyla ta ztráta tak citelná. Později se začaly používat kuličky skleněné, které se ke hře hodily mnohem lépe, protože byly těžší než hliněнки, lépe při hoďu držely směr a snadněji se jimi odrážely kuličky soupeřů.

Přestože se hraní kuliček dnes už moc nevidí, existuje v naší republice Český kuličkářský svaz, který vlastně vznikl teprve v roce 1998. Pravidelně pořádá turnaje v kuličkách, o které je čím dál větší zájem – často se hlásí i celé rodiny a už vůbec neplatí, že tato hra je výsadou pouze pánů a kluků. Kuličkářská sezóna běží vždy od podzimu a vrcholí v červnu mistrovstvím republiky.

Pokud byste si chtěli kuličky zahrát, možná vám přijde vhod pár důležitých údajů:

- Na pokud možno rovné ploše se vyhloubí důlek široký 8-10 cm a hluboký 5 cm tak, aby za ním bylo volné pole velké nejméně 4 metry a před ním pole dlouhé 8 metrů.
- Každý hráč má na začátku 10 kuliček o velikosti nejvíce 16 mm (ideální je, když hrají všichni hráči se stejnými kuličkami – tedy všichni s hliněnkami nebo skleněnkami).
- Nejprve hráči házejí ze startovní čáry, která je vzdálena 7,5 metrů od důlku, jednu kuličku po druhé a snaží se zasáhnout důlek.
- Potom se hráči střídají ve cvrnkání kuliček do důlku, ale každý hraje jen se svými kuličkami – kdo je první dostane všechny do důlku, stává se vítězem hry.
- Zápas se většinou skládá ze dvou a více her. Pravidla si mohou hráči i libovolně upravit.

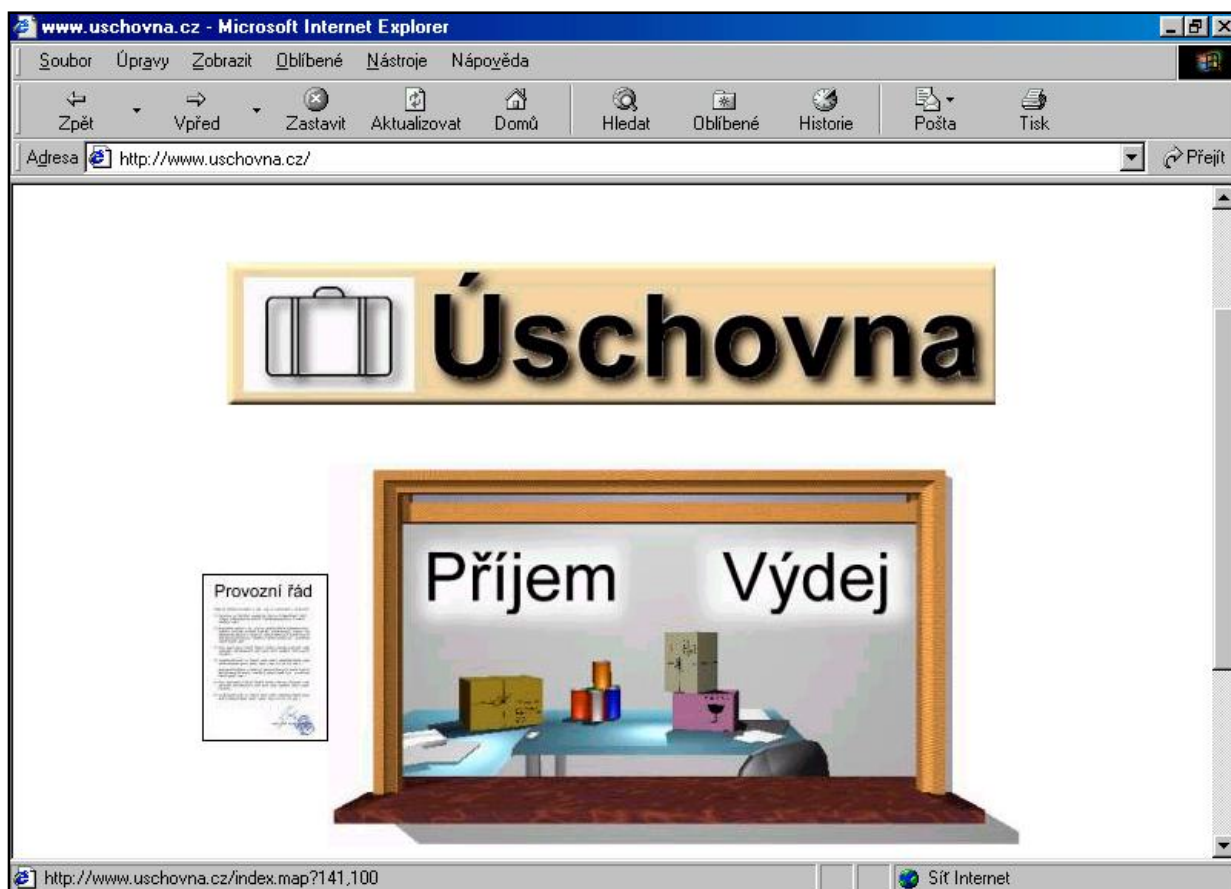
PŘENÁŠÍTE DATA MEZI POČÍTAČI?

Určitě se vám už stalo, že jste potřebovali někomu poslat nebo si sami přemístit z jednoho počítače na druhý textové dokumenty, obrázky, celé programy – zkrátka větší množství dat. Typickým příkladem může být situace, kdy doma zpracováváte na svém počítači nějaký úkol – například referát, seminární práci nebo cokoliv jiného - a takto vytvořená počítačová data potřebujete přemístit na školní počítač, u kterého při vyučování sedíte. Jenže jak nejlépe taková data přenést? Na disketu se nevejdou, vypalovací CD mechaniku nemáte...

Řešení existuje a možná o něm dosud nevíte – můžete si totiž poslat svoje data po Internetu do úschovny! Jakmile se pak dostanete k počítači, na který mají být přenesena, zase je z úschovny po Internetu vyzvednete. Stejně tak můžete do úschovny vložit data, která jsou určena třeba vašemu kamarádovi či známému na druhém konci republiky nebo i světa. Spolu s uložením dat do úschovny zadáte i elektronickou adresu člověka, který si je může vyzvednout, a můžete přidat i průvodní dopis, aby váš známý věděl, o co jde. Úschovna sama pošle příjemci vašich dat mail s informací, že data jsou pro něho připravena a že si je může kdykoliv vyzvednout.

V praxi to opravdu funguje a plynulost přenosu dat je závislá pouze na rychlosti vašeho připojení k Internetu. V každém případě je ale tento způsob výhodnější než posílání dat přímo elektronickou poštou, kde se skutečný objem přenesených dat zvyšuje zhruba o třetinu. Používání úschovny je bezplatné, data jsou uchovávána po dobu 14 dnů a při jednom přenosu můžete uložit až 10 MB.

- Elektronickou úschovnu najdete na adrese: <http://www.uschovna.cz/>

TAJEMNÉ PŘÍBĚHY

MÁTE RÁDI DETEKTIVNÍ PŘÍBĚHY?

SÁZKA

Tři studenti - Kate, Jerry a Caroline jeli z večírku pozdě večer a projížděli zrovna kolem hřbitova. Jerry začal děsit děvčata tím, že na hřbitově leží masový vrah, který zabil několik desítek mladých dívek. Obrátil se na Caroline a s úsměvem na tváři jí řekl, že by se určitě neodvážila zůstat večer dvě hodiny u hrobu tohoto muže.

„To není pravda, vsadíme se o 30 dolarů, že teď hned půjdu na hřbitov a zůstanu tam dvě hodiny,“ řekla Caroline. Byla z chudé rodiny, a tak by se jí peníze hodily. Pro jistotu jí však půjčili mobilní telefon, dali jí dýku, kterou měla zabodnout do hrobu, aby věděli, že tam opravdu byla. Vzala si věci, vysedla z auta a šla na hřbitov.

Hrob masového vraha našla lehce, protože na něj děti udělaly červenou barvou lebku. Sedla si na hrob a začala si jakoby povídat s mrtvým. „Ahoj Jacku, já tady teď s tebou budu dvě hodiny a pak zas odejdu.“ Dvě hodiny jí utekly jako voda a ona se rozhodla, že tedy půjde, a chtěla se rozloučit. „Měj se Jacku, už uplynuly dvě hodiny a já musím jít“. Najednou se odkudsi začal ozývat temný mužský hlas: „Nikdy odsud neodejdeš, nepustím tě.“ Caroline se vyděsila, rychle zabodla do hrobu dýku a chtěla utéct. Nemohla však vstát, jako by ji

něco drželo. A tajemný hlas se pořád a pořád ozýval.

Když se Caroline dlouho nevracela, dostali o ni kamarádi strach, a když nebrala telefon, rozhodli se, že se půjdou podívat na hřbitov. Caroline našli ležet na hrobě, zavolali policii a doktora. Když dorazili, doktor řekl, že je mrtvá a zemřela strachem. Jeden zvědavý policista se zeptal, proč neutekla, když se bála. Doktor mu na to odpověděl, že nemohla, jeli-kož si připíchla dýkou kabát k hrobu.

SPISOVATELKA

Spisovatelka Julia Antonia měla svého agenta Carlose Mervina, který se jí staral o to, aby se prodávaly její knihy. Julia přišla na to, že ji okrádá, a rozhodla se ho vyhodit. Šla do jeho bytu a pohádala se s ním. On však nechtěl přijít o práci, která mu hodně vydělávala, a ze vzteku do Julie strčil, ona se praštila do hlavy a Carlos zjistil, že je mrtvá.

Zabalil ji do koberce a zakopal ji před domem. Její poslední knihy, která ještě nebyla na trhu, se nechtěl vzdát a začal ji prodávat pod vymyšleným jménem Sarah Cola. Kniha byla stále a stále úspěšnější. A když šel jednou domů, zaslechl dvě ženy, jak si povídají, že v jednom knihkupectví spisovatelka podepisuje tuto knihu. Vyděsil se a šel se na to podívat. Opravdu tam seděla žena, která dávala autogramy. S hrůzou zjistil, že tato žena jakoby z oka vypadla Julii Antonii. Ta žena se nepodepisovala jako Sarah Cola, ale jako Julia Antonia.

Vyběhl z obchodu a utíkal rovnou domů, aby zkontroloval, jestli je mrtvá stále ještě pod zemí. Začal hrabat, a když narazil na koberec, mrtvá tam stále ještě byla. Za ním se však ozvaly hlasy policistů, kteří ho zatkli, a on se později dozvěděl, že ho chytili díky telefonátu neznámé osoby.

HROBKA

Přátelé Susan, John a Peter se rozhodli, že natočí krátký film o generálovi Sebastianovi Zuverovi, který svým obětem vyřezával na kůži Z. Na hřbitov šli večer, aby je nikdo neviděl. Otevřeli hrobku a Susan začala být „mírně“ hysterická, protože se začala bát.

Když natočili jeho hrobku, Susan a John už chtěli odejít, ale Peter si chtěl natočit generálovu kostru, aby byl film zajímavější. S velkou námahou otevřeli rakev a uviděli kostru generála, jak svírá meč. Peter se pousmál a napadlo ho, že si generálův meč přivlastní. Vytrhl meč, a když chtěl vytáhnout ruce, rakev se přibouchla a on ji nemohl otevřít. Susan a John už byli na odchodu, a když slyšeli Petera, jak křičí, chtěli se vrátit, ale hrobka se před nimi zavřela.

Zaběhli pro správce hřbitova, který jim vynařadil a otevřel hrobku. Společnými silami zvedli víko rakve, a když se Peter podíval na své ruce, měl na levé dlani vyříznuté Z. Meč zase pevně svíral generál.

RUKA

Do baru Krvavá ruka přišel nový zákazník a začal se ptát barmana na původ názvu baru. On mu vysvětlil, že před pár lety za barem zavraždili mladou dívku a na místě nechali jen zkrvavenou ruku. Na barovém pultu stála sklenice, ve které byla napodobenina lidské ruky, a zákazník ji pozoroval. Barman dal tajné znamení svému pomocníkovi, který pomocí dálkového ovládání začal touto rukou ukazovat na muže. On z toho byl nervózní a chtěl,

aby na něj ta ruka přestala ukazovat. Barman tedy řekl svému pomocníkovi, ať toho nechá.

Muž pil čím dál víc, a když už byl téměř opilý, rozhodl se, že si zahraje kulečnick. Najednou na něj ruka začala znovu ukazovat, on začal křičet na barmana, ať toho nechá, jenže ruka se nehýbala pomocí dálkového ovládání. Nový zákazník vzal tágo a rozbil sklenici s rukou. Z kapsy vytáhl nůž a začal s ním ohrožovat ostatní hosty a barmana, na kterého křičel: „Od začátku jste věděl, že jsem to já, zasloužila si zemřít.“

Muži, co byli v baru, ho chytili a odzbrojili. Zavolali policii, která si ho odvezla. Muž se u výsledku přiznal, že dívku zabil, rozřezal a na místě nechal jen ruku.

OMINOUS BUTCHER

V městečku Ominous Butcher před pěti lety zabili farmáře Marka Charlese. Hned po jeho smrti se v městečku začalo proslýchat, že dokud nechytí vraha, který zabil Marka, zemře každého půl roku za úplňku jeden obyvatel městečka. Nebyl to však výmysl jednoho z obyvatelů, ale skutečnost. Opravdu každého půl roku zemřel jeden člověk. Když už bylo mrtvých deset, přistěhoval se do městečka mladý policista Ericson Simens a začal se o tyto případy zajímat.

Jednou večer seděl nad spisy, ve kterých byla samozřejmě vypsána jména všech deseti obětí. Napsal si počáteční písmena křestních jmen vedle sebe. Z jmen Dick, Artur, Viliam, Izabela, Dastin, Michael, Olivier, Nick, Tamara a Emilia mu vyšlo jméno DAVID MONTE. Zjistil, že to byl člověk, který se týden po smrti farmáře odstěhoval do blízkého města. Prohledal dům, ve kterém dřív bydlel, a pod podlahou našel dýku, kterou byl farmář zabit. Zatkl Davida, který se později u výsledku přiznal, že ho skutečně zabil, protože mu nechtěl prodat dobytek a pozemky. Od té doby přestali umírat za úplňku lidé.

Podle televizního pořadu Věřte – nevěřte i podle vlastní fantazie zpracovaly Hana Šedá a Kateřina Hájková, 7.C

SALT LAKE CITY 2002

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY JSOU MINULOSTÍ

HISTORIE NOVODOBÝCH OLYMPIJSKÝCH HER

Před 100 lety, 6. dubna 1896, byly v Athénách slavnostně zahájeny I. olympijské hry nové doby. Dnes jsou olympijské hry bezesporu jednou z nejvýznamnějších kulturních a sportovních událostí, na které se podílejí, ať již aktivně jako závodníci či organizátoři, nebo pasivně jako diváci, milióny lidí z celého světa.

Novodobé olympijské hry obnovil Pierre de Coubertain. Chtěl jejich prostřednictvím ovlivnit výchovu mladé generace v duchu antického ideálu kalokagathie tj. harmonie těla a ducha, všestranné a harmonické výchovy, a ekecheirie tj. myšlenky olympijského míru.

Základní principy olympijského hnutí jsou Coubertainovým dílem a jsou zakotveny v Olympijské chartě:

- **princip přátelství a míru mezi národy**
- **zákaz jakékoli diskriminace ať z důvodů politických, náboženských nebo rasových**
- **zásada fair play**

HISTORIE ČESKÉ ÚČASTI

Již od dob renesance se začaly objevovat myšlenky na obnovení nejkrásnější oslavy těla a ducha, svátku, jehož kořeny sahají do starověkého Řecka, do posvátného okrsku Olympie, na obnovení olympijských her. I na našem území vznikla tělovýchovná organizace, do jejíhož vzniku vložil dr. Miroslav Tyrš ideály olympismu, a jím založený Sokol se měl později stát velkou líhní olympijských medailistů. O obnovení her se však postaral až Pierre de Coubertain.

Francouzský idealista dokázal proměnit svůj sen o znovuzrození starořeckého principu kalokagathie, tedy rovnováhy mezi tělesnými a duševními schopnostmi člověka, v jeden ze symbolů lidské civilizace ve 20. století. I když trvalo sto let, než se naplnilo i Coubertainovo přání, aby byla olympijská myšlenka jednoznačně spjata s mírem a porozuměním mezi národy.

Akrobatické lyžování

Nikola Sudová, Aleš Valenta

Běh na lyžích

Helena Balatková, Ilona Bublová, Kateřina Hanušová, Kateřina Neumannová, Kamila Rajdlová, Lukáš Bauer, Martin Koukal, Jiří Magal, Petr Michl, Milan Šperl

Biatlon

Irena Česneková, Eva Háková, Kateřina Losmanová, Zdeňka Vejnarová, Magda Redlerová, Roman Dostal, Petr Garabík, Tomáš Holubec, Ivan Masarik, Zdeněk Vítek

Boby

Ivo Danilevič, Roman Gomola, Jan Kocian, Peter Kondrat, Pavel Puškar, Milan Studnička

Krasobruslení

Kateřina Beránková, Otto Dlabola, David Szurman, Kateřina Kovalová

Lední hokej

Petr Čajánek, Roman Čechmánek, Jiří Dopita, Radek Dvořák, Patrik Eliáš, Roman Hamrlík, Dominik Hašek, Martin Havlát, Milan Hejduk, Jan Hrdina, Jaromír Jágr, Tomáš Kaberle, Pavel Kubina, Robert Lang, Pavel Patera, Robert Reichel, Martin Ručinský, Petr Sýkora, Michal

Sýkora, Martin Škoula, Richard Šmehlík, Jaroslav Špaček, Roman Turek

Rychlobruslení

David Kramář

Rychlobruslení na krátké dráze

Kateřina Novotná

Sáně

Markéta Jeriová, Michal Kvíčala

Severská kombinace

Lukáš Hermanský, Pavel Churavý, Milan Kučera, Ladislav Rygl, Petr Šmejč

Sjezdové lyžování

Lucie Hrstková, Eva Kurfurstová, Gabriela Martinovová, Petra Zakouřilová, Ondřej Bank, Stanley Hayer, Jan Holický, Petr Záhrobský, Boris Zakouřil

Skeleton

Josef Chuchla

Skoky na lyžích

Michal Doležal, Jakub Janda, Jan Matura, Jan Mazoch

ČESKÉ ZISKY NA ZIMNÍ OLYMPIÁDĚ

Zlatá medaile

Dostal ji Aleš Valenta za trojité salto s pěti vruty (zatím jako jediný na světě).

Stříbrná medaile

Nebyla získána

Bronzová medaile

Kateřina Neumannová, běh na lyžích 15 km

Podle www.zoh.cz, www.sweb.cz/daros.strasik/hry.htm, www.oplymic.cz zpracoval Pavel Michal

AIDA

ZNÁMÁ OPERA ITALSKÉHO HUDEBNÍHO SKLADATELE GIUSEPPE VERDIHO

1. dějství

Z Memfidy má vytrhnout egyptské vojsko proti Etiopii. Radames touží, aby byl jmenován vojevůdcem. Kdyby zvítězil, dostal by snad svolení ke svazku s etiopskou otrokyní Aidou, kterou miluje, aniž tuší, že je to králova dcera. Radama však miluje také faraónova dcera Amneris.

Lid se loučí s Radamem, jenž byl jmenován vojevůdcem, a štěstí mu přeje i Aida, ačkoliv táhne proti jejímu otci, její vlasti. Radames dostává požehnání v chrámu.

2. dějství

Amneris, která vytušila Aidinu lásku, chce z ní lstí vynutit přiznání. Předstírá, že Radames v boji padl, a z Aidina žalu poznává, že se nemýlila.

Celý dvůr i thébský lid vítají vítězného Radama. Mezi zajatci je i král Amonasro, Aidin otec, který však tají svou totožnost. Radames žádá svobodu pro všechny zajatce. Král svoluje, ale na radu velekněze s výhradou, že jako rukojmí zůstanou u dvora Aida s otcem. Jako největší odměnu dává král Radamovi ruku své dcery Amneris.

3. dějství

Amneris se jde modlit do chrámu za zdar svého sňatku. Na břehu Nilu čeká zoufalá Aida na Radama. Dřív než on však přichází Amonasro a zapřísahá dceru, aby na Radamovi vyzvěděla, kudy povede nový útok. Chce se mu tam postavit v čele svého vojska. Aida konečně podlehne jeho prosbám a lásce k vlasti. Prosí Radama, aby s ní uprchl z Egypta, kde je jeho sňatek s Amneris nevyhnutelný. Sotva se Radames rozhodne pro útěk s Aidou a prozradí jí místo, kudy při svém útěku mohou obejít stráž, vystoupí z úkrytu Amonasro a prozradí svou pravou totožnost. Radames poznává, že zradil vlast. Všichni tři jsou přistiženi veleknězem a Amneris. Radames nechá prchnout Amonasra s Aidou, sám se však vzdává veleknězi.

4. dějství

Soud kněží má vynést rozsudek nad vlastizrádcem Radamem. Zoufalá Amneris ho zapřísahá, aby se vzdal Aidiny lásky. Za to by ho zachránila před trestem, jenž mu hrozí. Radames však volí smrt zaživa v hrobce.

Aida, které se skutečně podařilo uprchnout, dál také dává přednost smrti s milovaným mužem. Proto se vplížila do hrobky, kde se navěky setká s Radamem.

Michaela Niesnerová a Marie Buřvalová, 9.C

MISTROVSTVÍ ČR V BIATLONU ŽACTVA

VÝSLEDKY ÚČASTI ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY

Mistrovství ČR v biatlonu žactva se konalo v Jáchymově. Závodilo se ve dvou závodech a štafetách. Oba dva dny se jelo volnou technikou (bruslení), protože byly velmi zmrzlé tratě, takže se nedaly narýt stopy. Tyto závody se konají každý rok dva - I. a II. kolo Českého poháru a Mistrovství České republiky.

Tyto závody jsou vždycky rozděleny do dvou skupin - žáci a žákyně A a žáci a žákyně B. Jezdí se většinou stejné tratě. Mladší dívky jedou to samé co mladší chlapci a starší dívky jedou to samé jako starší chlapci.

Za Nové Město na Moravě startovalo 8 závodníků a z toho 3 z naší školy – Jindřich Fousek ze 7.C, Gabriela Buchtová ze 6.C a Michaela Buchtová z 9.C. Výsledky jednotlivých účastníků jsou následující:

VYTRVALOSTNÍ ZÁVOD

POŘADÍ	JMÉNO	STŘELBA	CELKOVÝ ČAS	ZTRÁTA
5.	Fousek Jindřich	1 1 - -	00:17:51,2	03:24,2
11.	Buchtová Gabriela	3 3 - -	00:20:27,4	04:37,5
10.	Buchtová Míša	3 2 - -	00:20:05,7	03:17,0

RYCHLOSTNÍ ZÁVOD

POŘADÍ	JMÉNO	STŘELBA	CELKOVÝ ČAS	ZTRÁTA
5.	Fousek Jindřich	1 2 - -	00:21:13,9	03:26,7
10.	Buchtová Gabriela	1 4 - -	00:23:41,9	04:00,9
6.	Buchtová Míša	2 0 - -	00:18:58,5	02:11,1

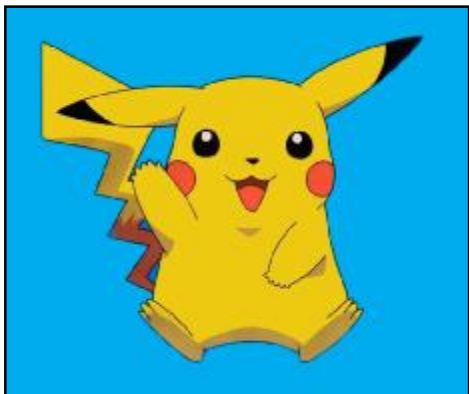
ŠTAFETY

Ve štafetě smíšených dvojic na 2x5 kilometrů obsadili Gabriela Buchtová a Jindra Fousek pěkné 3. místo. Všem účastníkům soutěže k jejich výsledkům gratulujeme.

Jindřich Fousek, 7.C

POKÉMON TRADING CARD GAME

ZNÁTE NEJPRODÁVANĚJŠÍ SBĚRATELSKOU KARETNÍ HRU?

Pokémon Trading Card Game je sběratelská karetní hra, která vznikla v roce 1999 a hned od začátku získala obrovský úspěch. Dnes je to vůbec nejprodávanější karetní hra na světě.

Pokémon Trading Card Game (TCG) hráčům zbystří smysly, může zlepšit angličtinu a posílit strategické myšlení (hlavně při stavbě hracího balíčku). Podobně jako při hraní šachů i zde se naučíte kombinovat a předvídat. Pokémon TCG umožňuje komunikovat s ostatními hráči. Je to skvělá cesta, jak si najít nové přátele a užít si s nimi spoustu legrace.

Sběratelství

Jedním z hlavních cílů hry je sběratelství. Některé karty lze získat relativně snadno, s jinými je to obtížnější. Nejlepší se dají získat energetické karty, protože jsou základní.

Jednotlivé druhy evolučních a trenérských karet jsou označeny symboly a existují ve čtyřech verzích:

1. Běžné karty	mají v pravém spodním rohu kolečko
2. Neobvyklé karty	jsou značeny čtverečkem
3. Vzácné karty	mají hvězdičku
4. Metalické (Holo) karty	mají speciální metalickou úpravu, nejhůře se získávají, mají také hvězdičku

Co ke hře potřebujeme?

Hráč i jeho soupeř budou potřebovat svůj balíček po šedesáti kartách, minci a několik žetonů na vyznačení zásahů během bitvy.

Jak vyhrát?

Ve hře můžete vyhrát třemi způsoby. Na začátku si každý hráč odloží 6 karet jako odměny.

První možností je obdržet všech 6 odměn. Pokaždé, když se podaří vyřadit soupeřova Pokémona ze hry, může si hráč jednu odměnu vzít. Jakmile si hráč vezme všech 6 odměn, stává se vítězem! Tohle je nejčastější způsob výhry.

Druhou možností je odstranění všech soupeřových Pokémonů, soupeř pak nemá s čím bojovat.

Třetí možností je, když tvůj soupeř vylíže balíček, takže už nemá karty.

Podle Magazínu Pokémon zpracoval Bery

DODGE VIPER

SEZNAMTE SE S RAKETOU NA KOLECH

Firma Dodge, která vyrábí model Viper, je členem uskupení firem automobilového průmyslu USA, které nese oficiální název Chrysler Corporation. Dalšími členy jsou kromě Dodge a Chrysleru ještě Plymouth, Jeep a Eagle. Viper je sestavován ve výrobních halách na 20000 Conner Avenue v Detroitu, stát Michigan. První prototyp byl vyroben v roce 1989 a nesl označení VM-01 a byl poháněn motorem Chrysler 360 V-8. Druhý prototyp z roku 1990 byl označen jako VM-02 a měl již deseticílcový motor.

Co se týká cen, tak Viper GTS stojí v základní verzi 66.000 dolarů, Dodge Viper GTS-R 250.000 dolarů a série Dodge Venom 600 150.000 dolarů. Cena RT/10 se pohybuje okolo 70.000 dolarů.

Koncept Viper GTS-R je zatím nejextrémnější provedení Viperu vůbec. Čerpá inspiraci ze závodního Viperu GTS-R, z vítězství v závodech Le Mans a dvojnásobného triumfu v kategorii GT2. Rozvor kol se zvětšil o 76 mm, díky tomu naleznete v zadních blatnících dvacetipalcové ráfky obuté do pneumatik 335/30 ZR. Přední devatenáctipalcová kola mají pneumatiky 285/30. Delší rozvor kol má také vliv na kvalitu jízdy. Konstrukteři roztáhli o pět centimetrů podvozek a o tři a půl centimetru snížili střechu. Celá zadní část, včetně spoileru, spodního oplechování a křivky zadní partie je výsledkem testování v aerodynamickém tunelu.

Karosérie je vyrobena z uhlíkových vláken. Inspirace k designu pramení ze tvarů předcházejícího Viperu, ale také z některých starých Ferrari, jako třeba z 250 GTO nebo AC Cobry. Zatím není rozhodnuto, zda bude koncept pokračovat jako závodní, či silniční vůz. Interiér vozu je vyroben z karbonu, má závodní anatomické sedačky a pětibodové pásy.

Mechanicky je koncept GTS-R založen na současném Viperu, z něhož přebírá řadu dílů, tj. rám, hliníková ramena, zavěšení kol, osmilitrový vidlicový deseticílec, šestistupňovou převodovku s ručním řazením. Motor má však zvýšený výkon na 500 koní při 680 Nm. Největší technickou změnou je montáž větších brzd. Zrychlení z nuly na sto udělá koncept za 3,75 sekundy, 400 m s pevným startem za 11,8 sekundy. Maximální rychlost má být 322 km/h.

Technické parametry

- Celkové rozměry 4490 x 1925 x 1190 mm. Rozvor náprav 2445 mm, rozchod kol vpředu/vzadu 1510/1540 mm. Světla výška 130 mm. Vnější stopový průměr otáčení 12,4 m. Pohotovostní hmotnost 1595 kg. Objem zavazadlového prostoru 0,335 m³. Objem nádrže paliva 83 l.
- Zrychlení z 0 na 100 km/h za 4,5 s. Zrychlení z 0 na 160 km/h za 14,5 s. Spotřeba paliva (město/mimo město/kombinace) 33,5/12,5/23 l/100 km. Rychlejší kupé GTS dosahuje rychlosti 285 km/h, roadster RT/10 pak 266 km/h.
- Motor Viper V10 a jeho části jsou vyrobeny z hliníku s příměsí železa do pístních vložek, které pomáhají motoru, aby byl silný, ale lehký.
- Trubková výfuková soustava pro velmi vysoké teploty ze speciální oceli, čtyř a třicestný katalyzátor a ocelový tlumič sestavený se zadním ústím výfuku dohromady přispívají k výkonu, jež nahání až hrůzu.

Podle <http://www.fortunecity.com/victorian/cloisters/244/viper> zpracoval Pavel Michal, 7.C

JAK VÁLČILI HUSITÉ

PŘEDSTAVENÍ SKUPINY HISTORICKÉHO ŠERMU

Ve čtvrtek 7. března jsme byli pozváni na představení **Jak válčili husité**. Přijela k nám skupina historického šermu Pernštejní z Pardubic. Předváděli dobu husitskou, do níž zapojili i naše žáky, kteří se přitom báječně bavili.

Nejdříve byla malá módní přehlídka, v níž nám představili, co v té době nosil těžkooděný rytíř, lehkooděncem a pěšák. Pak nastalo ono představení, do něhož zapojili šestnáct žáků, z nichž pět bylo na husitském voze, dva jako střelci pod vozem, dva vedle vozu, jeden u houfnice a ostatní pak honili těžkooděného rytíře. Ukázali nám i to, jak by bojoval těžkooděný rytíř s lehkooděncem, lehkooděncem s pěšákem a jiné kombinace. Umožnili nám položit pár otázek, čehož žáci opravdu využili, a ptali se na všechno, co je zajímalo.

Kdyby měl někdo zájem také takhle vystupovat (ne přímo s těmihle lidmi), zde jsou základní předpoklady pro přijetí: ovládat aikido nebo judo, nejlépe také gymnastiku, mít sílu (neboť výzbroj byla tehdy opravdu těžká). Předpokládá se i herecký výkon (umět mluvit a předvádět různé pády...). Vhodný věk je kolem 15 let.

Miroslava Tichá, 8.C

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 15 – březen 2002

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Michaela Niesnerová, Marie Buřvalová, Anna Chytková, Miroslava Tichá, Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda

puclik@nmnm.cz

Číslo 15 vyšlo 25. března 2002 v nákladu 25 výtisků